

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 2Usam/2/2020
Identifikačné číslo spisu: 1016201560
Dátum vydania rozhodnutia: 27. januára 2022
Meno a priezvisko: Mgr. Kristína Babiaková
Funkcia: JUDr. Katarína Benczová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:1016201560.1

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Okresná prokuratúra Bratislava IV, so sídlom Hanulova 9/A, 840 11 Bratislava, proti žalovanému: Mestská časť Bratislava - Devínska Nová Ves, so sídlom Novoveská 17/A, 843 10 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti uznesenia žalovaného UMZ č. 18/2/2013 zo dňa 5. februára 2013, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/177/2016-42 zo dňa 28. mája 2020, takto

r o z h o d o l :

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.
- II. Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

O d ô v o d n e n i e

O d ô v o d n e n i e

I.

Priebeh administratívneho konania a súdneho konania

1. Miestne zastupiteľstvo mestskej časti Bratislava - Devínska Nová Ves prijalo dňa 5. februára 2013 uznesenie UMZ č. 18/2/2013, ktorým schválilo Zásady hospodárenia s majetkom hlavného mesta SR Bratislavy zvereným do správy mestskej časti Bratislava - Devínska Nová Ves a s majetkom vlastným (ďalej aj ako „Zásady“).

2. Na základe podnetu žalobca preskúmal zákonnosť Zásad a v časti čl. 16 ods. 2 Zásad dospel k názoru, že v tejto časti je uznesenie miestneho zastupiteľstva UMZ č. 18/2/2013 v rozpore so zákonom. Miestne zastupiteľstvo v čl. 16 ods. 2 Zásad upravilo, že miestna rada prerokúva a schvaľuje:

a) nájom nehnuteľných vecí ak doba nájmu prekročí 10 kalendárnych dní v mesiaci maximálne však na dobu do 10 rokov (okrem bytov),

- b) ak sa nájom nehnuteľných vecí realizuje na základe verejnej obchodnej súťaže, ktorej podmienky schvaľuje miestne zastupiteľstvo, alebo na základe výsledku verejnej dražby, ktorú vyhlásilo miestne zastupiteľstvo, miestna rada vyhodnocuje výsledok súťaže alebo dražby a schvaľuje nájom; uvedené platí pre nájom s dobou nájmu, ktorá prekročí 10 kalendárnych dní v mesiaci,
- c) nájom hnuťelnej veci, ktorej obstarávacía cena je od 351,- € do 3.500,- € a súčasne ak doba nájmu prekročí 10 kalendárnych dní v mesiaci max. na dobu do 10 rokov,
- d) ak sa má nájom hnuťelnej veci uvedenej v písm. c) tohto bodu uskutočniť na základe výsledku verejnej obchodnej súťaže, ktorej podmienky schvaľuje miestne zastupiteľstvo, alebo na základe výsledku verejnej dražby, ktorú vyhlásilo miestne zastupiteľstvo, miestna rada vyhodnocuje výsledok súťaže alebo dražby a schvaľuje nájom; uvedené platí pre nájom s dobou nájmu, ktorá prekročí 10 kalendárnych dní v mesiaci,
- e) akékoľvek zmeny schválených nájomných vzťahov, s výnimkou opravy zjavných chýb v písaní alebo počítaní a predĺženia dojednanej doby nájmu, ktorej kompetenciu má v zmysle bodu 1 písm. h) tohto článku miestne zastupiteľstvo,
- f) výpožičku hnuťelnej veci, ktorej zostatková hodnota je do 3.500,- €,
- g) výpožičku hnuťelnej veci na dobu do 1 roka,
- h) prevody vlastníctva hnuťelných vecí v zostatkovej cene od 351,- € do 3.500,- €,
- i) odplatné i bezodplatné nadobúdanie hnuťelných vecí, ktorých zostatková cena je do 3.500,- € do vlastníctva mestskej časti,
- j) povolenie splátok dlhu od sumy 1.501,- € do 3.500,- €,
- k) odpustenie dlhu a daňového nedoplatku od 1.501,- € do 3.500,- €
- l) postúpenie pohľadávky v sume od 1.501,- € do 3.500,- €,
- m) program kultúrnych, spoločenských a športových akcií v rámci schváleného rozpočtu,
- n) dotácie oprávneným subjektom na športové, kultúrne a spoločenské akcie v súlade so schváleným rozpočtom, na návrh príslušných odborných komisií.

3. Z dôvodu rozporu so zákonom podal žalobca proti čl. 16 ods. 2 Zásad protest prokurátora Pd 15/16/1104-6 zo dňa 4. mája 2016. V proteste namietal, že miestna rada je len iniciatívny, výkonný a kontrolný orgán zastupiteľstva, ktorému za svoju činnosť zodpovedá, tiež poradný orgán starostu, a nemožno ho zamieňať s orgánmi mestskej časti. Dodal, že miestna rada nemá rozhodovaciu právomoc v pravom zmysle slova, a preto nemôže nahradiť rozhodovanie v miestnom zastupiteľstve a ani zasiahnuť do výhradnej rozhodovacej právomoci starostu. Z dôvodu rozporu s § 2 ods. 2, § 7, §7b ods. 1, § 15 ods. 2 písm. c), § 18 zákona č. 377/1990 Zb. o hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave, § 4 ods. 1, § 14 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení a § 6 ods. 3, § 7 ods. 1, § 9 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí navrhol Zásady v napadnutej časti zrušiť.

4. Žalovaný na zasadnutí miestneho zastupiteľstva dňa 29. júna 2016 prerokoval ako bod programu č. 25: Protest prokurátora - Zásady hospodárenia s majetkom a neprijal k tomu žiadne uznesenie. Lehota na zrušenie uznesenia zastupiteľstva, resp. jeho napadnutej časti (§ 26 ods. 3 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre) uplynula dňa 4. júna 2016.

5. Žalobou zo dňa 19. augusta 2016, doručenou Krajskému súdu v Bratislave (ďalej aj ako „správny súd“) dňa 22. augusta 2016, sa žalobca domáhal zrušenia uznesenia žalovaného UMZ č. 18/2/2013 v časti čl. 16 ods. 2 Zásad z dôvodu jeho nezákonnosti a rozporu najmä s § 2 ods. 2, § 7, §7b ods. 1, § 15 ods. 2 písm. c), § 18 zákona č. 377/1990 Zb. o hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave, § 4 ods. 1, § 14 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení a § 6 ods. 3, § 7 ods. 1, § 9 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí.

6. V žalobe zhodne s protestom namietal, že ak žalovaný napadnutým uznesením v čl. 16 ods. 2 Zásad zveril Miestnej rade mestskej časti Bratislava - Devínska Nová Ves, ktorá je len iniciatívny, výkonný a kontrolný orgán miestneho zastupiteľstva a poradný orgán starostu, právo nakladať s majetkom mestskej časti a s majetkom zvereným do správy mestskej časti, zjavne tým prekročil svoje právomoci. Podľa žalobcu majú uznesenia miestnej rady povahu deklaratórnych správnych aktov, nikdy nie konštitutívnych aktov. Týmito uzneseniami miestnej rady teda nemožno založiť nový právny stav. Miestna rada svojimi uzneseniami môže v zásade miestnemu zastupiteľstvu alebo starostovi

niečo odporučiť, navrhnúť alebo niečo konštatovať. Miestna rada však nemôže vykonávať také právomoci, ktoré sú zverené výhradne miestnemu zastupiteľstvu alebo starostovi mestskej časti. Ani v prípade, že by s tým tieto dva orgány mestskej časti súhlasili, nie je možné na miestnu radu takéto oprávnenia platne preniesť.

7. Poukázal na výhradnú právomoc miestneho zastupiteľstva schvaľovať najdôležitejšie úkony týkajúce sa majetku mestskej časti a so zvereným majetkom. Vymedzenie toho, čo sa rozumie pod najdôležitejšími úkonmi týkajúcimi sa majetku však už zákon č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení a zákon č. 377/1990 Zb. o hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave ponechávajú na osobitný zákon č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, prípadne ďalšie vyhradenie právomoci miestneho zastupiteľstva a následnú konkretizáciu v zásadách hospodárenia a nakladania s majetkom mestskej časti. Vo všeobecnej rovine však platí, že právomoci vo veciach nakladania a hospodárenia s majetkom obce zákon o majetku obcí prenecháva na rozdelenie zastupiteľstvu a starostovi. Rozhodovacou právomocou v majetkovej oblasti v podmienkach samosprávy nedisponuje žiadny iný subjekt.

8. Na uvedenom podľa žalobcu nemení nič ani čl. 16 ods. 5 Zásad, podľa ktorého orgán samosprávy, ktorý má v zmysle tohto článku Zásad vymedzenú určitú kompetenciu na schválenie právneho úkonu, má oprávnenie požiadať o schválenie tohto právneho úkonu iný orgán samosprávy (napr. miestna rada deleguje o schválenie právneho úkonu miestnemu zastupiteľstvu), keďže v prípade Miestnej rady mestskej časti Bratislava - Devínska Nová Ves nejde o orgán samosprávy (týmto sú podľa § 5 písm. b) zákona č. 377/1990 Zb. o hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave v spojitosti s § 7 ods. 1 zákona č. 377/1990 Zb. o hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave len miestne zastupiteľstvo a starosta), ale ide iba o orgán miestneho zastupiteľstva. Navyše toto ustanovenie upravuje len možnosť delegovania takejto právomoci, nie povinnosť.

9. Navyše poukázal aj na to, že ustanovenia čl. 16 ods. 2 písm. a), b) a e) Zásad sú navyše v rozpore aj s čl. 80 ods. 4 Štatútu Bratislavy, pretože prenájom nehnuteľného majetku zverenie do správy mestskej časti podľa štatútu schvaľuje miestne zastupiteľstvo mestskej časti a nie miestna rada.

10. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe doručenom správnomu súdu dňa 14. októbra 2016 uviedol, že miestne zastupiteľstvo môže svojím rozhodnutím poveriť miestnu radu, ako svoj výkonný orgán, rozhodovaním vo veciach, ktoré zákon č. 377/1990 Zb. o hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave v § 15 ods. 2 zveruje do výlučnej pôsobnosti miestneho zastupiteľstva. Tiež poukázal na to, že na rokovaní miestneho zastupiteľstva dňa 28. septembra 2016 boli prijaté nové Zásady hospodárenia s majetkom hlavného mesta SR Bratislavy, ktorými boli pôvodné Zásady zrušené. V rámci nových zásad došlo k prerozdeleniu kompetencií medzi miestnym zastupiteľstvom, starostom a správcami majetku bez účasti miestnej rady, čo sa prejavilo v úprave sporného čl. 16 ods. 2 Zásad.

11. Žalobca vo vyjadrení doručenom správnomu súdu dňa 21. októbra 2016 namietal, že postup žalovaného spočívajúci v prijatí nových zásad hospodárenia dňa 28. septembra 2016 porušuje ustanovenie § 355 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej aj ako „SSP“). Toto ustanovenie ukladajúce zastupiteľstvu povinnosť zdržať sa akéhokolvek konania, ktorým by zmarilo účel konania pred správnym súdom bolo legislatívnou reakciou na pomerne bežne sa vyskytujúcu prax v postupe zastupiteľstiev, ktoré za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku marili účel prebiehajúceho konania tým, že po podaní žaloby na správny súd zrušili žalobou napadnuté uznesenie, čím zmarili možnosť správneho súdu vecne sa vysporiadať s argumentáciou prokuratúry ohľadom nezákonnosti ňou napadnutých správnych aktov. Práve z tohto dôvodu zákonodarca v novoprijatom právnom predpise *expressis verbis* vyjadril požiadavku na zdržanie sa takého konania zo strany žalovaných správnych orgánov, ktoré by bránilo vecnému posúdeniu prokuratúrou nastolených právnych argumentov ohľadne neplatnosti žalobou napadnutých správnych aktov zo strany konajúceho súdu.

12. Vo vyjadrení zo dňa 19. júla 2017 žalobca oznámil správne mu súdu, že v konaní sp. zn. 6S/90/2017 správny súd na základe žaloby žalobcu preskúmava aj nové zásady hospodárenia prijaté dňa 28. septembra 2016 miestnym zastupiteľstvom a navrhol, aby správny súd prerušil konanie až do právoplatného skončenia veci sp. zn. 6S/90/2017, pretože výsledok tohto konania môže mať význam na rozhodnutie správneho súdu aj v posudzovanej veci.

13. Správny súd uznesením zo dňa 28. mája 2020 konanie podľa § 356 ods. 1 SSP zastavil, pretože žalovaný po podaní žaloby zrušil napadnuté uznesenie. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že zastavením konania nedôjde k zmareniu účelu súdneho prieskumu, keďže žalovaný prijatím nového uznesenia odstránil pochybenia vytýkané mu v podanej žalobe prokurátorom pri úprave kompetencie miestnej rady. Je tiež možné sa domnievať, že sa stotožnil s právnymi argumentmi prokurátora a aj do budúcnosti sa takéhoto konania vyvaruje. Postup podľa § 355 SSP predpokladá také konanie žalovaného (zastupiteľstva), kedy by tento mal zámer zmarovať prokurátorom podanou žalobou začatý súdny prieskum, a preto by vytvoril situáciu, v rámci ktorej by došlo k zrušeniu už podanou správnu žalobou vydaného napadnutého uznesenia, avšak zároveň by žalovaný rozhodol o prijatí iného (nového) uznesenia s totožným obsahom ako bolo žalobou napadnuté uznesenie, ktoré zrušil. V danom prípade však takto žalovaný nepostupoval, nakoľko ním novo prijaté uznesenie zrušilo kompetenciu miestnej rady vo vzťahu k hospodáreniu s majetkom hlavného mesta SR Bratislavy zvereným do správy žalovanému, a teda novo prijatým uznesením neupravil dané vzťahy (kompetenciu miestnej rady) rovnako ako v zrušenom uznesení.

II.

Argumentácia účastníkov v kasačnom konaní

14. Žalobca podal proti uzneseniu správneho súdu kasačnú sťažnosť, v ktorej namietal nesprávne právne posúdenie správneho súdu (§ 440 ods. 1 písm. g) SSP), domáhal sa zrušenia napadnutého uznesenia a vec žiadal vrátiť správne mu súdu na ďalšie konanie.

15. V kasačnej sťažnosti argumentoval, že ustanovenie § 355 SSP je potrebné vykladať teleologicky, a to vo vzťahu k možnosti správneho súdu žalovanú vec meritórne prejednať. Podľa neho nie je možné toto ustanovenie vykladať reštriktívne len na také konanie žalovaného, ktorým by nahradil žalované uznesenie novým uznesením s rovnakým obsahom. Pri výklade § 355 SSP je potrebné aplikovať doslovný výklad, teda že zastupiteľstvo nesmie prijať také (v zmysle akékoľvek) uznesenie, ktorým by zmarilo účel konania pred správne mu súdom, t.j. akékoľvek uznesenie, ktorým by zrušilo skoršie uznesenie, napadnuté žalobou na správne mu súde.

16. Žalovaný prijatím nových zásad zmaril možnosť správneho súdu vecne sa vysporiadať s argumentmi prokuratúry a vysloviť právny názor k predmetu sporu. Nové zásady považuje pre prijatie v rozpore s § 355 SSP za paakt, preto je na ne potrebné hľadieť tak, akoby neboli vydané a nemožno pri nich použiť zásadu prezumpcie správnosti.

17. Žalobca je toho názoru, že účelom rozhodnutia správneho súdu je okrem iného aj nastolenie právnej istoty a keďže nastolená otázka, či môže obecné zastupiteľstvo zveriť právo nakladať s majetkom obce obcej rade, doteraz nebola riešená, je vo verejnom záujme, aby súd na túto otázku odpovedal. V tejto súvislosti poukázal na účel iniciovaného konania, ktorým je podľa neho verejný záujem na dôslednom dodržiavaní všeobecne záväzných predpisov. Z uvedených dôvodov žiadal, aby správny súd žalobu v konaní sp. zn. 6S/177/2016 meritórne prejednal a z dôvodov v nej uvedených žalobe vyhovel.

18. Žalovaný sa vo vyjadrení doručenom správne mu súdu dňa 23. júla 2020 stotožnil s právnymi názormi správneho súdu a žiadal kasačnú sťažnosť zamietnuť.

III.

Posúdenie kasačného súdu

19. Dňa 1. januára 2021 nadobudla účinnosť novela Ústavy Slovenskej republiky, ústavný zákon č. 422/2020 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, ktorou bol zriadený Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (čl. 143 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). K 1. augustu 2021 prevzal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú agendu správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v správnom súdnictve, vrátane prerokúvanej veci (čl. 154g ods. 4, 5 a 6 Ústavy v spojení s § 101e ods. 1 a 2 a § 8a ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). V súlade s rozvrhom práce Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky na rok 2021 bola prerokúvaná vec pridelená náhodným výberom na rozhodnutie senátu 3S a bola v kasačnom konaní vedená pod pôvodnou spisovou značkou.

20. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP), má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnuté uznesenie z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

21. Rozhodnutie o kasačnej sťažnosti závisí od vyriešenia právnej otázky, či na účely rozhodovania o zastavení konania podľa § 356 ods. 1 SSP v spojení s § 355 SSP treba pod pojmom „uznesenie zastupiteľstva, ktorého prijatie by zmarilo účel konania pred správnym súdom“, rozumieť akékoľvek uznesenie zastupiteľstva, ktorým je zrušené alebo zmenené uznesenie zastupiteľstva (jeho časť), ktoré je predmetom súdneho prieskumu v konaní o preskúmaní zákonnosti uznesenia zastupiteľstva podľa § 348 a nasl. SSP.

22. Podľa § 355 SSP po začatí konania nemôže zastupiteľstvo prijať také uznesenie, ktoré by zmarilo účel konania pred správnym súdom. To platí primerane aj na iný postup obce, mesta, mestskej časti alebo samosprávneho kraja. Zároveň v zmysle § 356 ods. 1 SSP platí, že ak žalovaný po podaní žaloby zrušil napadnuté uznesenie, správny súd konanie po vyjadrení žalobcu uznesením zastaví.

23. Na zodpovedanie nastolenej otázky je potrebné ustáliť, čo je účelom konania o preskúmaní zákonnosti uznesenia zastupiteľstva (§ 348 až § 356 SSP), aby bolo možné prijať záver o neprípustnosti konania žalovaného.

24. Z obsahu kasačnej sťažnosti vyplýva, že žalobca, aj s odkazom na príslušnú časť dôvodovej správy k zákonu, zdôrazňuje, že účelom rozhodnutia správneho súdu má byť okrem iného aj nastolenie právnej istoty v tom zmysle, aby sa v rovnakých veciach postupovalo rovnakým spôsobom. Poukázal na to, že právna otázka možnosti miestneho zastupiteľstva zveriť právo nakladať s majetkom mestskej časti a s majetkom zvereným do správy mestskej časti miestnej rade, nebola doteraz súdnou praxou riešená. Rovnako žalobcovi nie je známe, že by zo strany správnych súdov bol daný výklad ustanovenia § 335 SSP. Považuje teda za legitímnu požiadavku, aby k nastolenej otázke výkladu § 355 SSP zaujal právny názor aj Najvyšší správny súd. Zároveň zdôraznil, že v prípade rozhodovania o správnej žalobe podanej prokuratúrou je potrebné mať na zreteli výklad účelu iniciovaného konania pred správnym súdom, ktorým je verejný záujem na dôslednom dodržiavaní všeobecne záväzných právnych predpisov zo strany ich adresátov.

25. Správny súd svoj záver o splnení podmienok pre zastavenie konania vzhľadom na nepreukázanie „prekážky“ v zmysle § 355 SSP odôvodnil tým, že novo prijaté uznesenie zo dňa 28. septembra 2016 zrušilo kompetenciu miestnej rady vo vzťahu k hospodáreniu s majetkom, a teda novo prijatým uznesením neupravil dané vzťahy (kompetenciu miestnej rady) rovnako ako v zrušenom uznesení.

26. Vychádzajúc zo znenia ustanovenia § 348 SSP kasačný súd zastáva názor, že účelom konania o preskúmaní uznesenia zastupiteľstva je dosiahnutie zákonného stavu zrušením napadnutého nezákonného uznesenia alebo jeho časti. Výsledkom takéhoto konania je strata platnosti a účinnosti

nezákonného uznesenia alebo jeho časti, ktoré tým stráca spôsobilosť ovplyvňovať právne vzťahy v budúcnosti. Predmetný účel môže byť dosiahnutý aj cestou zmeny napádaného uznesenia alebo jeho časti ďalším uznesením zastupiteľstva, ktorá v konečnom dôsledku vyvolá rovnaký účinok ako jeho zrušenie. Dôvodnosť uvedeného záveru podporuje aj znenie dôvodovej správy k ustanoveniu § 355 SSP, podľa ktorej je v rozpore s účelom konania napr. ak zastupiteľstvo do rozhodnutia správneho súdu zruší napadnuté uznesenie a súčasne prijme nové s rovnakým obsahom.

27. Kasačný súd sa stotožňuje so skutkovými závermi správneho súdu, ktorý správne vyhodnotil skutočnosť, že žalovaný prijatím nových Zásad zrušil úpravu napádanú žalobcom, keďže miestna rada už nerozhoduje o nakladaní s majetkom obce, a teda napádaná úprava stratila právne účinky. Účelom prijatia nového uznesenia zo dňa 28. septembra 2016 teda nebolo zmarenie prebiehajúceho konania pred správnym súdom postupom vylúčeným v ustanovení § 335 SSP. Naopak, účel súdneho konania začatého na základe žaloby prokurátora, ktorým bolo zrušenie individuálne určeného uznesenia obecného zastupiteľstva zo dňa 5. februára 2013, bol dosiahnutý.

28. V súvislosti s prejednávanou problematikou preto kasačný súd dospel k záveru, že v konaní o preskúmanie zákonnosti uznesenia zastupiteľstva (§ 348 až § 356 SSP) je v prípade zrušenia napádaného uznesenia alebo jeho časti počas súdneho konania v súlade s § 355 SSP povinnosťou správneho súdu skúmať a vyhodnotiť, či takýmto zrušením nebol zmarený účel tohto konania (bod 26). V prípade záveru, že účel konania zmarený nebol, ale naopak došlo k odstráneniu namietanej nezákonnosti, súd z dôvodu odpadnutia dôvodu konania v súlade s § 356 ods. 1 SSP konanie zastaví. Ak je prokurátor toho názoru, že nové znenie uznesenia, odlišné od pôvodne namietaného, vykazuje znaky nezákonnosti, musí proti tejto novej úprave podať opäť protest prokurátora a až následne sa obrátiť so žalobou na súd.

29. V prípade, ak by bolo správnym súdom vyhodnotené, že novoprijaté uznesenie zmarilo resp. mári účel prebiehajúceho súdneho konania, do úvahy prichádza pokračovanie v súdnom prieskume, predmetom ktorého je nová úprava, ktorá namietanú nezákonnosť neodstránila (mutatis mutandis prístup Ústavného súdu Slovenskej republiky vo vzťahu k preskúmvaniu všeobecne záväzných právnych predpisov - uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 13/2020-185 zo dňa 27. mája 2020, body 11 až 14).

30. Vzhľadom na vyslovené závery kasačného súdu, definujúce ako účel konania o preskúmaní zákonnosti uznesenia zastupiteľstva preskúmanie konkrétneho uznesenia (s prípustnosťou doplnenia o prieskum neskoršieho uznesenia mariaceho prebiehajúci súdny prieskum) je zrejmé, že závery žalobcu o tom, že žalovaný nesmie prijať počas súdneho konania "akékoľvek" uznesenie, ktorým by zrušilo napádané uznesenie alebo jeho časť, sú vyhodnotené ako nepodložené. Takáto požiadavka by bola absolútne kontraproduktívna a znemožnila by zastupiteľstvu vlastným rozhodovaním zvrátiť namietané dôsledky prokurátorom napadnutého rozhodnutia. Zároveň je v logickom rozpore s ustanovením § 356 ods. 1 SSP, ktoré v prípade zrušenia napadnutého rozhodnutia predpokladá, že žalobca sa bude môcť k otázke dôvodnosti zastavenia (logicky hlavne v nadväznosti na požiadavku ustanovenia § 355 SSP) vyjadriť. Zákon teda pripúšťa a predpokladá možnosť zrušenia napadnutého rozhodnutia zastupiteľstvom pred rozhodnutím súdu vo veci samej. Na zabezpečenie účelu konania o žalobe prokurátora podľa § 348 a nasl. SSP, podaním ktorej prokurátor nepochybne plní svoje povinnosti a háji verejný záujem, tak ako mu to káže zákon o prokuratúre, dáva zákon prokurátorovi možnosť prípadne so zastavením konania nesúhlasiť a správne mu súdu povinnosť s prípadnými námietkami sa v riadne odôvodnenom rozhodnutí vysporiadať.

31. Len pre úplnosť kasačný súd uvádza, že nepovažuje za dôvodné ani dožadovanie sa meritórneho prejednávania veci s odôvodnením, že nové uznesenie zo dňa 28. septembra 2016 je nutné považovať za paakt, vzhľadom na jeho prijatie v rozpore s § 355 SSP. Ako bolo vyššie uvedené, pre účely tohto konania bol rozhodujúci záver správneho súdu o tom, že vydaním nového uznesenia nedošlo k zmareniu účelu konania pred správnym súdom, s ktorým sa kasačný súd stotožnil.

32. Žalobca v kasačnej sťažnosti tiež uvádzal, že správny súd by podľa jeho názoru mal v záujme právnej istoty v konaní pokračovať a vysloviť právny názor na ním nastolenú otázku o možnosti zastupiteľstva zveriť rozhodovanie o nakladaní s majetkom obce inému orgánu. Ani s týmto názorom žalobcu sa kasačný súd nestotožňuje. Zrušením napádanej časti Zásad zo strany žalovaného totiž došlo k vyhovneniu návrhu žalobcu, teda k strate účinkov napádanej časti uznesenia a k zániku objektívneho dôvodu na vyslovenie nezákonnosti. Účelom konania o preskúmanie uznesenia zastupiteľstva nie je deklarácia nezákonnosti napádaného uznesenia (ani už zrušeného uznesenia), ale zrušenie nezákonného uznesenia alebo jeho časti, k čomu v posudzovanom prípade došlo. Kasačný súd dáva do pozornosti, že správne súdne konania nemajú primárne akademický či teoretický charakter, ale ich účelom je rozhodovanie v konkrétnej prejednávanej veci. Zrušením napádaného uznesenia v tejto veci, keď nové uznesenie netrpí rovnakou vadou, sa preto požiadavka na vysporiadanie sa so žalobnou argumentáciou prokurátora dostala už do výlučne akademickej roviny (mutatis mutandis Ústavný súd Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 16/2020 zo dňa 16. júna 2021). Pokiaľ by sa požiadavka mala vzťahovať na stanoviská v zmysle § 24d zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch, pre ne zákon stanovuje osobitný právny režim.

33. Hoci to žalobca v kasačnej sťažnosti nenamietal, kasačnému súdu neuniklo, že správny súd v posudzovanej veci opomenul rozhodnúť o návrhu žalobcu na prerušenie konania zo dňa 19. júla 2017 odôvodnené podaním žaloby vo veci preskúmania uznesenia zastupiteľstva zo dňa 28. septembra 2016 (neskoršie uznesenie), vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 6S/90/2017. Existenciu návrhu správny súd ani nez zmienil v odôvodnení svojho rozhodnutia. Kasačný súd takýto postup považuje v zmysle § 162 ods. 3 CSP v spojení s § 25 SSP za procesné pochybenie zo strany správneho súdu, keďže o návrhu o prerušení konania mal správny súd rozhodnúť najneskôr spolu s rozhodnutím vo veci samej. Podľa ustálenej judikatúry v správnom súdnom konaní sa však rozhodnutie nezrušuje iba preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecne iné či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka konania (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Sž 98-102/02 (R122/2003), III.ÚS 357/2016). Keďže však žalobca nerozhodnutie o návrhu na fakultatívne prerušenie konania neuviedol ako kasačný dôvod a kasačný súd je v tomto konaní viazaný sťažnostnými bodmi (§ 453 ods. 2 SSP), tiež z odôvodnenia rozhodnutia správneho súdu v merite veci jasne vyplýva, že dôvod na prerušenie konania nevidí, považuje kasačný súd toto pochybenie správneho súdu za také, ktoré by aj vzhľadom na vyššie uvedenú argumentáciu kasačného súdu, nemohlo pre žalobcu privodiť vecne iné či výhodnejšie rozhodnutie a preto by ani nemohlo byť dôvodom na zrušenie napádaného uznesenia.

IV.

Záver

34. Na základe vyššie uvedených skutočností kasačný súd dospel k záveru, že nezistil dôvodnosť kasačných námietok sťažovateľa. Uznesenie správneho súdu považuje za vychádzajúce zo správneho právneho posúdenia veci a preto kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

35. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol tak, že tento žiadnemu z účastníkov nepriznal s poukazom na právnu úpravu § 467 ods. 1 v spojení s § 170 písm. c) SSP, podľa ktorých nemá žiaden z účastníkov konania právo na náhradu trov konania, ak konanie bolo začaté na základe žaloby prokurátora.

36. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 463 v spojení s § 147 ods. 2 a § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.